

EUROPESE LEIDERS, STOP MET DE ASIELZOEKERS OP DE GRIEKSE EILANDEN TE STRAFFEN

door Christos Christou, international voorzitter van Artsen Zonder Grenzen

Ik ben net terug van de Griekse eilanden. Ik ben geschokt door wat ik heb gezien en door de verhalen die heb gehoord.

Ik hoorde een verhaal over een 12-jarige jongen die naar onze kliniek in Moria, op Lesbos, was gekomen nadat hij zichzelf herhaaldelijk had verminkt door met een mes in zijn hoofd te snijden. Ze vertelden ook over een ander kind, een 9-jarig meisje met ernstige verwondingen door een bomaanslag in Afghanistan. Toen ze in Griekenland aankwam, glimlachte ze nog steeds. Maar in de maanden dat ze vastzat op Lesbos, is ze gestopt met praten, is ze gestopt met eten en heeft ze zich volledig teruggetrokken uit het leven.

Ze hebben oorlog en vervolging overleefd, maar de maanden die ze doorbrachten in onveilige en mensonterende plaatsen zoals Moria hebben veel van onze jonge patiënten over de rand gedreven, naar zelfverminking en zelfmoordgedachten.

Voor deze kinderen, en voor alle andere mensen die jullie op de Griekse eilanden blijven vasthouden, richt ik deze brief vandaag tot jullie, de Europese leiders.

Kinderen zijn niet de enigen die kwetsbaar zijn. Mensen die foltering hebben overleefd, worden maandenlang gedwongen om een tent te delen met volslagen vreemden. Overlevenden van seksueel geweld vertellen ons team in Vathy, op Samos, dat ze te bang zijn om 's nachts de toiletten te gebruiken. Onze teams hebben deze mensen in kaart gebracht, maar veel van hen worden door de Griekse autoriteiten niet als kwetsbaar beschouwd en dus verdwijnen hun behoeften in een doolhof van administratieve procedures.

In 2016 besloten jullie dat het opsluiten van mensen op deze eilanden een noodzakelijke en tijdelijke maatregel was. Wij hebben jullie gewaarschuwd voor de humanitaire gevolgen van dat akkoord met Turkije. Uit protest hebben we zelfs besloten om geen financiering meer te accepteren van EU-lidstaten. Vandaag zien we het resultaat van dat akkoord: een chronische noodtoestand en een endemische cyclus van menselijk leed.

De afgelopen vier jaar is de humanitaire situatie verslechterd, niet verbeterd. Een vrouw, een kind en een negen maanden oude baby zijn in de afgelopen drie maanden gestorven door de erbarmelijke omstandigheden in Moria en het gebrek aan adequate zorg. Ze waren op zoek naar veiligheid in Europa. In de plaats daarvan vonden ze de dood in een Europees opvangcentrum.

De situatie is vergelijkbaar met wat we zien na natuurrampen of in conflictgebieden in andere delen van de wereld. Het is schandalig om deze omstandigheden in Europa - een zogenaamd veilig continent - te moeten zien en te weten dat ze het resultaat zijn van bewuste politieke keuzes.

In plaats van de menselijke kost van jullie aanpak te erkennen, blijven jullie aandringen op een krachtdadigere toepassing van de EU-Turkije-akkoord. Jullie overwegen zelfs brutalere maatregelen, zoals de recente plannen van de Griekse regering om de hotspots om te vormen tot massale detentiecentra en om de deportaties te versnellen.

Stop deze waanzin.

Na vier jaar moet het toch duidelijk zijn dat dit afschrikbeleid alleen maar meer doden en meer leed tot gevolg zal hebben.

Van de chaotische situatie die jullie op de Middellandse Zee hebben gecreëerd en de cyclus van onderschepping op zee; foltering en willekeurige detentie in Libië; tot de gewelddadige pushbacks in de Balkan, waar duizenden mensen in onmenselijke omstandigheden leven, net voor het ingaan van de winter... de menselijke kost die dit beleid veroorzaakt is onmetelijk. En dezelfde maatregelen van pushbacks, opsluiting, willekeurige detentie, discriminatie en misbruik worden steeds vaker op wereldschaal toegepast.

Geen enkele politieke redenering kan maatregelen rechtvaardigen die opzettelijk en bewust schade toebrengen - en wij hebben jullie herhaaldelijk gewaarschuwd voor de schade die het beleid wel degelijk zou teweegbrengen. Stop met dat te negeren, stop met te doen alsof dat niet het geval is.

Als arts die een humanitaire organisatie vertegenwoordigt, ben ik verontwaardigd over de manier waarop jullie dit leed hebben gerechtvaardigd en tot norm hebben 'verheven', alsof de menselijke kost een aanvaardbare prijs zou zijn om zoveel mogelijk mensen buiten Europa te houden.

Artsen Zonder Grenzen kan deze schaamteloze ontmenselijking niet accepteren. Welke hulp we onze patiënten ook geven, we moeten hen daarna steeds weer terugsturen naar de omstandigheden die hen ziek maken, omstandigheden die jullie bewust hebben gecreëerd.

Onze teams kunnen weinig doen om deze cyclus van leed te stoppen – daar hebben we geen behandeling voor.

Het ligt in uw handen. Jullie moeten nu de politieke wil vinden om te handelen.

Aan deze menselijke tragedie moet een einde komen. Stop met deze opzettelijke, collectieve bestraffing van mensen die op zoek gaan naar veiligheid in Europa. De meest kwetsbare mensen moeten dringend uit deze centra geëvacueerd worden naar een veilig onderkomen in andere Europese landen. Beëindig het beleid van opsluiting. Doorbreek de cyclus van lijden op de Griekse eilanden, voor eens en voor altijd.